

LÁ THƯ MỤC VỤ

Sau biến cố ‘Hát Thánh Ca Giáng Sinh’ của anh em Sĩ Quan Quân Lực Việt Nam Cộng Hoà tại trại cải tạo B5 Suối Máu, Biên Hoà ngay vào đêm Vọng Giáng Sinh 1976 mà kết quả thê thảm là các vị anh hùng ấy đã phải tắm trong máu, từ đó Bộ Nội Vụ Cộng sản rất e dè và đề phòng mỗi lần Noel về. Họ chỉ thị cho các cai tù ở khắp các trại giam phải áp dụng mọi biện pháp ngăn chặn không cho tù nhân có thể tụ tập cất tiếng hát những bài Thánh Ca Giáng Sinh trong cái đêm linh thiêng ấy. Thật đau khổ cho kiếp tù !

Tôi đón mừng Giáng Sinh đầu tiên ở trại A 20 vào năm 1980 ‘linh đình’ lắm, nghĩa là tôi đã ở tù non 3 năm rồi mới hưởng được một lễ Noel linh thánh theo đúng nghĩa của đại lễ này. Tôi cũng có diễm phúc được xưng tội, rước lễ cho phần thiêng liêng, còn phần vật chất tôi cũng có ‘Bánh Giáng Sinh’ (Christmas Cake) hân hoan, trông ngon lành lắm. Có gì đâu, tôi mượn đội nhà bếp một khúc củi còn bọc lớp vỏ sần sùi rồi giã khoai mì khuấy ra hồ bắt thành hàng chữ ‘Joyeux Noel’, y hệt như ‘Yule-Log’ vậy. Chỉ tiếc là không ăn được. Dĩ nhiên tôi cũng đã nhồi sẵn H 34 làm thành một chiếc bánh nướng nho nhỏ để ăn mừng.

Đêm Vọng Giáng Sinh, thời tiết miền Trung tuy không đến nỗi lạnh lắm nhưng đối với người tù thiếu ăn thiếu mặc, thì quả là ‘đêm Đông lạnh lẽo’ vô cùng. Tôi thức chờ tiếng chuông báo giờ lễ vang lên từ một xóm đạo trong vùng thung lũng tử thần này. Sau này tôi biết đó là giáo xứ Đồng Tre, xã Xuân Phước, huyện Đồng Xuân, chỉ cách trại A 20 độ 5 cây số, nơi mà linh mục Phạm Đình Triều sinh ra và lớn lên (cha Triều có đến thăm cộng đoàn cách đây không lâu). Quanh tôi những anh em đồng cảnh đang say ngủ vì lao nhọc suốt ngày hay để quên đi nỗi nhớ nhà tha thiết. Tôi vui sướng cầu nguyện cho những người anh em này, dù họ không làm gì cả, thậm chí có người còn chống đối Thiên Chúa thì Ngài cũng đã giáng trần và cũng ban an bình cho bất kỳ ai thành tâm thiện ý. Tôi tin chắc rằng bất kỳ ai cũng được hưởng .

Tự nhiên lòng tôi lại muốn hỏi tiếp : “Như vậy loài người chúng con không đóng góp gì được vào ngày đón Chúa đến sao ?” Tôi tìm ra câu trả lời xuyên qua phần Phụng Vụ Lời Chúa của tuần 2 Mùa Vọng : “Sách Barúc (bài đọc 1) thì nói : “Chính Chúa san phẳng đường lối cho dân được cứu độ”. Còn thánh sử Luca lại viết : “Hãy dọn đường Chúa, hãy bạt lối cho Người đi”. Vậy theo thánh Luca thì dường như đó lại là công việc của chúng ta. Thật ra, lời sách Isaia không phải chỉ có câu đó mà thôi. Để làm sáng tỏ điều đó, thánh Luca đã thêm vào bốn câu nữa, cho thấy ‘*việc lấp đầy hay hạ thấp cho đường đi được phẳng lỳ*’ sẽ là công trình của Chúa khi con người có thái độ thống hối ăn năn hoặc tỏ thiện chí muốn lãnh nhận.

Qua cách lý giải của cố giám mục Nguyễn Sơn Lâm, tôi khám phá ra một điều lý thú, đó là : Việc lấp đầy hay hạ thấp mà Chúa làm là hạ thấp những phường tự cao tự đại và nâng cao những người phận nhỏ khiêm nhu. Đây cũng là đề tài mà thánh Luca rất yêu thích. Nhưng điều quan trọng hơn cả mà thánh Luca muốn nhấn mạnh để kết thúc bài Tin Mừng Chúa Nhật này là việc ‘**Mọi người sẽ nhìn thấy ơn cứu độ của Thiên Chúa**’. Không những thánh Luca nhấn mạnh hai chữ ‘MỌI NGƯỜI’ tức là tính phổ cập của ơn cứu độ dành cho hết thảy chúng ta, nhưng thánh sử muốn nhắc đó là công trình của Thiên Chúa chứ không phải do công lao của chúng ta. Vì thế, ai trong chúng ta cảm thấy mình đang sống trong Ân Sủng, đang giữ vững đức tin, đang tiến bước trên đường nên thánh, xin chớ tự kiêu tự phụ cho là do công đức của chính mình, để rồi dễ có thái độ khinh chê những anh chị em xem ra chưa đạo đức thánh thiện đủ.

Thánh Lễ là bàn tiệc Chúa mời gọi hết mọi người đến tham dự và là nơi chúng ta khiêm nhường đến đón nhận ơn Chúa. Phải khiêm nhường vì đứng trước Nhan Thánh Chúa ai cũng nhận ra mình còn đầy tội lỗi và yếu đuối. Trong bài đọc 2, thánh Phaolô khuyên hãy cầu nguyện luôn, vì Thiên Chúa đã khởi sự ban ơn cứu độ, chỉ còn phần chúng ta thôi. Hãy cầu nguyện luôn để được thêm lòng mến, cậy, tin; hãy cầu nguyện mọi nơi mọi lúc để ơn Chúa soi đường dẫn lối cách sống ngay lành, biết cảm thông và tha thứ.

Ước gì Mùa Vọng năm nay, mọi thành viên trong cộng đoàn chúng ta, nhờ ơn Chúa soi dẫn, biết sống cảm thông với những anh chị em khác, biết chấp nhận những sự dị biệt nơi tha nhân, biết sẵn sàng tha thứ cho những lỗi lầm mà vì là con người nên ai cũng có thể vấp phạm. Trong gia đình, nên có sáng kiến để giúp nhau cầu nguyện để từng người, không biệt tuổi tác, đều nhận ra gia đình phải là ưu tiên số một. Hy vọng Giáng Sinh năm nay sẽ mang ơn cứu độ, bình an và hạnh phúc đến từng gia đình.

Linh mục Phạm Quang Hồng